

KAKO SE JE JEZUITSKI BOG-ZVODNIK BORIL DA BI SI PRIDOBIL D'ANNUNZIOVO LJUBIMKO KI BO BRŽKONE POSTALA SVETNICA

Ostaja upanje, da se bo strem svetnikov povečal za eno lme. Sem bi namreč moral pristeti pokojno markizu Aleksandru di Rudini Carlotto, ki je bila ena izmed nevljivih ljubljenk pokojne Gabrieila D'Annunzia, posamežje po bosa karmeličanka ter celo prednica nekega samostana karmelitank.

Vprašanje beatifikacije, ki je prvi korak na levestici do svetniškega sija, je načelni redovnik jezuit pater Antonucci, ki je imel poseben predavanie o ljubimci karmelitank v Rimu v »Akademiji dell'Arcadia« in ki ga je ponavil poznejne v Florenci, Ravenni in drugod.

Se bolj važno glede tega dejstva, da je o tem priznalo daljši članek tudi glasilo jezuitskega reda vatiskičanski časopis »Civilità cattolica«, v katerem je na neavaden način povlečeval markizo-karmelitanko. Kar se časopis tiče moramo vedeti, da je »Civilità cattolica« poleg vatiskičanskega dnevnika »Osservatore romano«, nekako polarudeno glasilo Vatikana, saj mu odreja urednika sam paapež. V »Civilità cattolica« je jezuit pater Mondrone, ki je literarni kritik jezuitskega reda, napisal življepis markize-karmelitance. Povod za ta časopis je bil še neobjavljeni življepis, ki ga je napisala Lucy Napoli-Prato. Temeljni motiv je sleden: nekaj ženska se je dvignila iz preluda do vrhnice svetnosti. Prepad je bil Cappuccino, vrhuncem pa samostan.

Gabriele D'Annunzio, ki ga poznamo kot »vjunaka poezije vitezov« pri osvojanju Riske leta 1919, ki ga poznamo kot romanopisca in pesnik ter avtorja najrazličnejšega čita, ki je napovedal ečnostjo v erotiku, je bil znan tudi zaradi svojih skrajno razvrtnatega življenja. Neke ljubimke je napisal v svojih romanih, o drugih njegovih ljubimkah pa drugi pisci napisali tudi cele romane. Nekateri kar same objavljajo svoje skandalozne spomine. Bivši predsednik italijanske vlade Francesco Saverio Nitti, ki je D'Annunzio poznal do konca, je v svoji knjigi »Riportazioni« napisal o njem med drugim tudi to-le:

»Njih ni ljubil siromašni, tudi da med ženskami, ki jih je ljubil, ali ki ga ljubile, so bile vse neuravnovesene, bolne, histerične ali obremenjene s podobljeno norostjo, ali z njezavnim načinom življene, predvsem podvržene zamislom. Nitti zatrjuje, da je bil D'Annunzio navaden v življenju de mairesses, da je izkoristil ženske, ki so mu denar in živel z njim, dokler jih ni gospodaril, niti in jih nato od neuporabne krpe. Načrta njegova žrtve pa je bila prav gotovo genialna. Eleonora Duse, ki je že izjezo Eleonore Duse, ki jo je na prvoj način opisal v nekem svojem vzroknoprafskem romanu, ko se je pojavila na D'Annunziovem obzoru marizma Di Rudini Carlotto, katero imenuje sestrami v svojih delih z markizom Nike. Bila je hčerka predsednika italijanske vlade Di Rudini, ki je bil predsednik od leta 1896 do 1903. Bila je poročena z marizmom Carlottojem in imela dva sina, Bajnja vila Capri, ki je bil D'Annunzio kučnega denarja, ki je omenoval Eleonore Duse, je bila gospodinja, ki jo je bil D'Annunzio pravkar izločil. Eleonore Duse je prisa markiza A. Carlotto, imenovana Nike, ki je pustila moža in sicer se preselila v to vilo, kar je ostala šest let. O tem piše Nitti tako-le: Vzema, ki je D'Annunzio, mnenko je zapustil osirivo Eleonoro, omogočila razvijeti v razkošju, je bila z razliko od prejšnjega, bujna, eksplanziva in iz aristokratike, v svojih romancih pa je nazivao Nike, kar meni po grški zmaga. Ona, da ima hkrati zelo bole, zelo lepo žensko, ki je raziskovala in bila izredno zelo strastna. Imela pa 15 služabnikov, krasne zvezde, živilje virov, premožence, ki je Nike zavrstil. Velikansko kraljevstvo je Nike zavrstilo, ki je bila uboga Njene ženske in je tako kot njen brat poddedovala po manjši bržkoni. Nike in njen brat sta bila neuravnovesene, gospode. Velikansko kraljevstvo je Nike zavrstilo, ki je bila uboga Njene ženske in je tako kot njen brat poddedovala po manjši bržkoni. Nike in njen brat sta bila neuravnovesene, gospode. Velikansko kraljevstvo je Nike zavrstilo, ki je bila uboga Njene ženske in je tako kot njen brat poddedovala po manjši bržkoni. Nike in njen brat sta bila obsojena r. a. propad zaradi poddedovanje

bolnini po materi. Njen brat je napravil samomor. Ona pa je končala svoje življenje kot redovnica in se zapuščala od D'Annunzia, prav tako v neki samostan ob Alp, kjer je leta 1931 umrla kot prednica samostana. O njej je krožila vest, da je bila svetnica.

Sedaj, ko se postavlja vprašanje njene beatifikacije, se omenja tudi to, obdobje njenih burnih let z D'Annunzijem ter se preiskujejo njeni, ki so jo priveli do tega, da se je umaknila v samostan. Ona je zbolela na raku in se trikrat podvrgla operacijskim poselom in tedaj jo je D'Annunzio, seveda skladno z njeno moralu, pustil na celično. Ona se je tedaj v obupu prepustila milom in postal morfinomanka. D'Annunzio pa se je tedaj spoznal z grafico Giuseppe Mancini ter se povsem predal njen ter opisal to novo življenje v romanu »Forse che sì, forse che no«. Aleksandra markiza Di Rudini pa je začela kazati znake trdne obolenosti. Malo pozneje je bila že v samostanu. Počasno razumljivo, da je D'Annunzio opisal tudi svoje doživljaje s to ekstravagantno markizo. Epistolari »Solus ad Solam« vsebujejo te.

Tedaj je (nestrenni bog, op. ur.) napravil še nekaj potek, da bi jo matiral. Tako so njene gromote razmetale postale nezno, upniki so napadli; v hišo so prihajali ekskurzorji, bila je prisiljena ponizati se in prodajati svoje stvari na javnih dražbah. Pri tem pa se je tudi pesniku ljubezen obrnila k drugi ženski.

Sedaj se po obrnimo k jezuitu Mondroniju, ki je v listu »Civilità cattolica« prikazuje, kako je D'Annunzio ljubimka postala sveta ženska, ali točneje, kako se je bog boril z D'Annunzijem, da bi mu odtrgal markizo Aleksandra. Jezuit Mondrone piše tako-le:

»Alekssandra je bila krasna zmagica, ki jo je bog dosegel. To je bila njegova zmagica nad njegovimi nasprotniki, ki mu je niso hoheli dati.«

Prvi nasprotnik je bil markiz Carlotti, ki je bil Aleksandrin mož in je končno umrl. Jezuit Mondrone piše o njem in njegovi smerti tako-le:

»Kazalo je, kot bi se bilo bogu mudilo, da se osvobodi enega nasprotnika in da načelo zagospodari nad dušo, ki mu je bila namenjena.« Toda — Aleksandra se je tudi naprej upirala bogu, kajti tu je bil vmes še D'Annunzio. Mondrone nadaljuje: »Bog je moral čakati še dolgo let.«

Jezuit je zadevo dramatizira v zatruje, da so bila huda leta za gospoda boga. Končno pa je vendarle poselil vmes. Bog je končno sel na njo celo v bajevsko vilo Cappuccina in jo stalno opozarjal — kot zatrjuje Mondrone. Ko se je vsega tega naveličal, ji je posel hudo bolezen in trihude operacije. A Aleksandre se mu je tudi tedaj upiral. Mondrone piše:

»Tedaj je (nestrenni bog, op. ur.) napravil še nekaj potek, da bi jo matiral. Tako so njene gromote razmetale postale nezno, upniki so napadli; v hišo so prihajali ekskurzorji, bila je prisiljena ponizati se in prodajati svoje stvari na javnih dražbah. Pri tem pa se je tudi pesniku ljubezen obrnila k drugi ženski.«

Takoj je končno, kot nam temeljci jezuit Mondrone, ki tam postala važen izvozni artikkel. Vinogradništvo, ki ima prirodnih pogov balkanskih predelov že sto in stotletne tradicije, se je posebno v dobi socialistične graditve doseglo takoj naglo razvijati, da danes je lahko govorimo o specijalizaciji te panoge. Gledate na različne terenske in klimatske pogoje so danes v Jugoslaviji celotno vinogradništvo razvija v sledenih mesteh: Ljudska republika Madžarska, ki ima s svojim strogo kontinentalnim podnebjjem z izredno vročimi in razmeroma dolgimi poletji vse pogoje za gojenje najkvalitetnejših južnih vrst grozdja, je v povojni dobi obnovila že okrog 20.000 hektarov vinogradniških površin, kjer bodo v pretežni meri gojili najpomenitejše vrste grozdja za masovno proizvodnjo rožin. Le-te je Jugoslavija doslej v glavnem uvažala iz sosedne Grčije. Na drugi strani Ljudska republika Srbija, ki je v tej panogi posebno znana po svojem »smederovskem« grozdju in njegovem sosedu »fruskihorskemu biseru«, danes v skoraj vsej bodo v bližnji Ljubljani, ki bo odprta 24. aprila do 2. maja t. l. Takšne razstave so bile doslej že ne le v domačih krajih, temveč tudi v inozemstvu, niti pa v slovenskih vinarstvih. Ostali dve republike, Hrvatska in Slovenija, pa tudi sedaj posvečata glavno pozornost proizvodnji kvalitetnih izvoznih vin, ki so že desetletja znana in iskana v inozemstvu. O kvalitetih teh vin, posebno slovenskih, najbolj zgoravnova govorijo podatki o sorazmerju med proizvodnjo in izvozom. Proizvodnja vin v Sloveniji predstavlja danes pravzaprav le 10 odst. celokupne proizvodnje vin v Jugoslaviji, toda njen izvoz po kolikšni dosegla polnih 35 odstotkov, a po vrednosti celo nad 40 odst. vseh vin izvoznih v Jugoslaviji. Vse to zgodovino priča, da je kvalitet vin pridelanj v Slovenskih, v primerjavi z ostalimi republikami, izredno porastal. Razen tega pa bo v veliki

kar gre predvsem v priznanih samih vinogradnikom in njihovemu umnemu strokovnemu znanju, ki ga očitno izboljšujejo iz leta v leto. V Sloveniji, kjer je assortiment vseh pestev in bogat, a za večino kvalitet tudi že tradicionalen, trenutno niti ne kaže, da bi se izvajali neki novi poizkus, ki bi načelno preusmerili proizvodnjo v druge vrste kvalitet. Večina kvalitet ima že svojo trdno osnovno razstavo, ki jo je vselej razvijala v inozemstvu in njihovimi dogmatnimi pozitivnimi učinki na cloveski organizem. Na samem komercialnem razstavljanju proizvajalcev, čim prej, so se vselej razstavljali embalaže ter podjetje »Agrotehnika«, ki danes zalaže vse jugoslovanske vinogradnike predvsem vinogradništvo in farsi, saj je po pravljivosti razstavljene za določene kvalitete mnogo večje od same podnebja. Slovenija ima pa se vrsto kvalitet, ki jih v inozemstvu niti ne pozna, čeprav ne zaostajajo za mnogimi že znanimi v priznanih. Prav to pa kaže, da je okus slovenskega vinogradništva, a lahko recemo tudi slehernega Slovencev, tako tankocuten, da bo s kvalitetami slovenskih vin zadovoljen in zadovoleni tudi okus slehernega inozemca.«

O vsem tem, kar je tu sicer zelo skromno povedano, se bo lahko tudi sleherni Tržačan prepričal na bližnji Ljubljani, ki bo odprta 24. aprila do 2. maja t. l. Takšne razstave so bile doslej že ne le v domačih krajih, temveč tudi v inozemstvu, niti pa v slovenskih vinarstvih. Ostali dve republike, Hrvatska in Slovenija, pa tudi sedaj posvečata glavno pozornost proizvodnji kvalitetnih izvoznih vin, ki so že desetletja znana in iskana v inozemstvu. O kvalitetih teh vin, posebno slovenskih, najbolj zgoravnova govorijo podatki o sorazmerju med proizvodnjo in izvozom. Proizvodnja vin v Sloveniji predstavlja danes pravzaprav le 10 odst. celokupne proizvodnje vin v Jugoslaviji, toda njen izvoz po kolikšni dosegla polnih 35 odstotkov, a po vrednosti celo nad 40 odst. vseh vin izvoznih v Jugoslaviji. Vse to zgodovino priča, da je kvalitet vin pridelanj v Slovenskih, v primerjavi z ostalimi republikami, izredno porastal. Razen tega pa bo v veliki

Koncert gojencev šole Glasbene Matice iz Trsta v nedeljo v Nabrežini

“JARA GOSPODA” NA FESTIVALU V BERLINU

»Jara gospoda«, film, ki ga režiral Bojan Stupica, in dokumentarni barvan film režiserja Rudolfa Sremca »Plesi jugoslovanskih narodov« bosta predstavljala jugoslovansko kinematografijo na IV. mednarodnem filmskem festivalu v Berlinu v drugi polovici junija.

»Pravice in položaj italijanske narodne manjšine v Jugoslaviji« se bo imenovala knjiga, ki jo bo izdal Jadranski institut na Reki. V knjigi bo obdelan kratek historij nastajanja manjšine v preteklosti. Očirata pa bo tudi stanje in položaj italijanske manjšine v Istri. Načinjenost je posvečena sedanju položaju italijan-

skem manjšine, njenim pravicam v političnem, kulturnem in gospodarskem pogledu.

Karla Bulovec-Mrak ima od prejšnje nedelje razstavo v prostorju Moderne galerije. Pri otvoritvi je postal oris slikarskega dela umetnostnega gospodarja dr. Emilianija Cevca.

V Bruslju je bila prejšnje nedelje otvorena razstava jugoslovanskih srednjeveških fresk načrta Razstava je pod pokroviteljstvom belgijskega prosvetnega ministra in jugoslovanskega poslanika v Bruslju.

Petježični frazeološki slovar bo izdal Državna založba Slovenije. Pripravil ga je prof. Jože Pavlič. V slovarju bo okrog 3500 fraz v slovenskem, hrvaškem, nemškem, francoskem in angleškem jeziku.

Pomladanska koncertna sezona v »Verdiju«

Nastopil bo tudi Walter Giesecking

V soboto 24. aprila se bo pričela pomladanska koncertna sezona orkestra Tržaške filharmonije. Na sporedu je del koncertov, od katerih bo zadnji 3. junija. Na koncertih, ki jih bodo dirigirali razni dirigenti, bodo nastopali kot solisti pianisti, violinisti, harfist in enkrat trio (violina, celo, klavir).

Prvi koncert bo dirigiral Mario Rossi, ki je sedaj dirigent orkestra italijanskega radija v Turinu. Na njegovem koncertu bo nastopila mlada pianistica Maria Tipi, ki se je lepo uveljavila v svetu. Ker bo na sporedu Monteverdijev »Magnificat«, bo na tem koncertu sodeloval tudi zbor gledališča »Verdis«. Na tem koncertu bodo izvajali tudi Stravinskoga »Zar pico«.

Naslednji koncert pet dni pozneje bo vodil Nino Sonzogni, ki tržaškemu glasbenemu občinstvu, ki obiskuje simfonische koncerne, tudi ni neponazan. Posebna privlačnost tega koncerta pa bo način, da se med dirigirali razni dirigenti, bodo nastopali kot solisti pianisti, violinisti, harfist in enkrat trio (violina, celo, klavir).

Tretji in četrti koncert (6. in 8. maja) bo vodil dirigent Sergiu Celibidache, po rodnu Romun, ki pa zato svojega koncerta bo nastopila medla pianiistica Maria Tipi. T. j. se je lepo uveljavila v svetu. Ker bo na sporedu Monteverdijev »Magnificat«, bo na tem koncertu sodeloval tudi zbor gledališča »Verdis«. Na tem koncertu bodo izvajali tudi Stravinskoga »Zar pico«.

Antonio Pedrotti, dirigent Rimsko filharmonične akademije, bo dirigiral koncert 13. maja, na katerem bo nastopila mlada pianistica Yoshi Eto. Japonec, ki je po studijah v domači deželi nadaljeval v izpopolnjevanju v ZDA, bo imel Glazunova koncert v a-molu za violin in orkester. Na sporedu pa bo že Tocchi in Mendelssohn (»Skotska simfonija«).

Na naslednjem koncertu, ki ga bo pripravil William Steinberg, bo nastopil harfist Nicanor Zabaleta v Tailferrovem koncertu za orkester in harfo. Razen tega pa bomo slišali še Brahmsove variacije na neko Haydnovo temo ter Beethovenovo III. simfonijo (»Eroica«).

Sedmi koncert 22. maja bo dirigiral tržaški dirigent Luigi Toffolo, sodeloval bo tudi Tržaški trio, ki je znan daleč po svetu kot odličen komorni korpus. Trio bo skupaj z orkestrom izvajal Zafredov koncert, ki je prejel II. »Tržaško nagrado« 1954. Spored bosta še izpolnili Webrava »Euryanthes« (utverstva) ter Schubertova VII. simfonijo.

Profesor za klavir na tržaškem konservatoriju Luciano Gante bo nastopil kot solist na osmtem koncertu, ki je pod vodstvom nižozemskega dirigenta Willema Van Oterlooja igral Bu-gamelijev II. koncert. Ostala dva avtorja na sporedu pa bodo Frank in Debussy.

Na zadnjem koncertu, ki bo zopet pod vodstvom Toffola, se bo izvajala Mannova skladba za klavir in orkester (Introduzione, aria e rondò), ki je prejela II. »Tržaško nagrado« 1954. Klavirski part bo odigrala Ella Goldstein. Nadalje bomo slišali Haydnovo simfonijo v D-duru ter Cajkovskega I. koncert za klavir in orkester.

4.049 M POD MORSKO GLADINO

Dva francoska pomorska častnika, 40-letni komodor Georges Houot in 27-letni inženier Pierre Henri Willm, sta se 15. februarja 1954 z batiskafom FNRS-3 potopila 13.284 čevljev (4.049 metrov) globoko pod morsko gladino in s tem dosegla rekord na tem področju. Spuščanje v globino je trajalo pet ur in enajst minut in

se je dogodilo v Atlantskem oceanu, okoli 120 milijahodno od Dakarja.

Baš junaka podviga počasa, da med potopljivim devetnajstimi opazila nečesar nenavadnino, da je bilo dno morja grijevnatno in voda motna. Batiskaf, v katerem sta se potopila, ima 11 ton in je napravljen iz

VREME Vremenska napoved za danes:
Napovedujejo pretežno jasno
vreme z manjimi pooblaščitvami. — Včerajšnja naj-
višja temperatura v Trstu je bila 16.0 stopinje; naj-
nižja 7.1 stopinje.

PRIMORSKI DNEVNIK

SPORTNI DNEVNIK

MEDNARODNE NOGOMETNE TEKME V NEDELJO

MADŽARI S SREČO PREMAGALI AVSTRIJCE LAHKA ITALIJANSKA ZMAGA V PARIZU

V Budimpešti in v Rimu tekmi B-reprezentanc

Gotovo se drži tradicije v tekmem med Italijo in Francijo tudi nekoliko sreče. Bila pa so obdobja, ko je bilo premoč italijanske reprezentance nesporna. Toda bila so tudi leta, ko je bil italijanski nogomet skoraj na tleh. Toda bodisi da tudi Francozzi v istem času niso bili na boljsem bodisi da so Italijani igrali prav v takih kritičnih trenutkih pred domaćim občinstvom — rezultat je pač ta, da Francozzi že več kot 30 let niso uspeli premagati Italijane.

Za nedeljsko tekmo je Czeizler opustil fiorentinski blok in se je raje poslužil Interjeve obrambe in kriške vrste z vključitvijo Tognona (Milan) na mesto srednjega kriška, prvo vrsto pa so sestavljali napadci iz starih klubov: Juventus (Boniperti), Roma (Pandolfini, Galli), Bologna (Cappello) in Milana (Friggiani). Czeizler ima vsekakor dovolj srečno roko in italijanski reprezentanci se je tudi to pot nasmehnila zmaga v Parizu.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi si beljaj glave, kaj

na store, ko njihovi reprezen-
tanti v svojih moštvenih odlič-
nigrajo, v reprezentanci se je tudi

to pot nasmehnila zmaga v

Rimu.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani

reklo močnejše moštvo.

Francozi imajo sicer v na-
padu več tujih elementov, ki so jima za nogometne «zasluge»

dali državljanstvo, vendar jih

tudi ti ne morejo rešiti pora-
zov, čim je na drugi strani